KORE (end. perekonnanimi kuni 1936 **Kraus**), **Tiido**, Vabadussõja tegelane, sünd. 14. XI 1887 vkj. Virumaal Jõhvi khk. Sompas mõisatööline pojana, omandas alghariduse Repniku valla- ja Jõhvi ministeeriumikoolis, lõpetas Narva merekooli 1913 kaugesõidukaptenina. K. teenis välismaa laevadel 1903—14, võttis Maailmasõjast osa Vene mereväes, ülendati mereväelipnikuks 1915, oli märtsis 1918 E. rahvusväes ning E. Vabadussõjas miiniristleja „Lennuki" vanemohvitser ja m.-r. „Vambola" komandör; ta toimis 1922—23 Läänemere laevastiku divisjoniülemana, olles ühtlasi m.-r. „Lennuki" komandör. K. on kahe Vabadusristi kavaler ja ülendati 1923 kaptenmajoriks. A-st 1924 teenib K. a./s. „Tallinna Laevaühisuses". Ta on olnud Tallinna Maleva II malevkonna pealik 1924—28 ja juhtivalt tegev mitmes seltskondlikus ja ühistegelikus organisatsioonis.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); sõjaministeeriumi arhiivist, isikl. jm. saadud andmed. *O. K.*

***KORHONEN, Arvi Heikki**, soome ajaloolane, siirdus a-l 1927 Turust Helsingi, kus on teotsenud praeguseni kindralstaabi sõjaajaloo komitee abijuhatajana. Ühtlasi oli ta 1928—29 Helsingi ülikoolis üldise ajaloo prof-i kt. A-il 1928—32 viibis K. stipendiaadina pikemal välismaisel uurimisreisul, kogudes mitme maa arhiivest rikkalikku materjali soome sõdurite osavõtu kohta XVII s. sõdadest. A-il 1932—34 oli ta Historiallinen Yhdistys'e ja 1933—35 Lokaalajaloo Komitee esimees. A-l 1928—29 teotses K. Helsingi ülikooli üliõpilaskonna esimehena. A-st 1932 on ta Õp. E. S-i kirjavahetajaliige. K. on ms. avaldanud uurimused „Puolan puolustussota Liivinmaalla vv. 1600—1601" (Historiallinen Arkisto XL, 1933), „Suomen itärajan syntyhistoriaa" (Helsingi, 1938) ja „Hakkapeliittain historia" I (*ibid.*, 1939).

Isikl. kogutud andmed. *T.*

KORNEL, Karl Ferdinand, õigusteadlane, ühis- ja poliitikategelane, sünd. 13. VIII 1882 vkj. Rõuge khk. Savi kõrtsmiku, pärastise linakaupmehe pojana, lõpetas Valga linnakooli 1898, omandas algkooliõpetaja kutse 1908, täiendas ennast iseõppimise teel ja sooritas 1916 Peterburis küpsuseksami; ta lõpetas eksternina Nikolai ratsaväekooli Peterburis 1917 ja õppis Tartu ülikooli õigusteaduskonnas 1918—23, mille kursuse lõpetas. K. on alates 16. eluaastast teotsenud õige mitmes paigas Venes ja kodumaal mitmesuguseil teenistuskohtadel peamiselt majanduslikul alal, vabrikuis ja ärides raamatupidajana ja korrespondendina ning ühistegelikes ettevõtteis. Ta on toiminud ajakirjanikuna ms. „Päevalehe" (1910—11), „Võru Teataja" (1913—14) ja „Postimehe" (1920—23) toimetuses. K. võttis osa Maailmasõjast ja E. Vabadussõjast ratsaväe ohvitserina. Ta oli Asutava Kogu, II ja III Riigikogu liige rahvaerakonna rühmas, kaubandustööstusministriks kahes J. Teemant'i (vt. ka *Suppl.*) kabinetis 1926—27 ja on a-st 1930 E. Telegraafi Agentuuri (ETA) direktor. K. on kestvamalt võtnud elavalt osa ühistegelikust liikumisest, olnud muu hulgas Ühistegelise Liidu juhataja 1929—30 ja „Ühistegevuselehe" toimetajaid 1929, Akadeemilise Ühistegevuse Seltsi asutajaid 1922 ja esimene esimees s. a. Ta on seisnud lähedal ka karskusliikumisele, olnud Pikalaenu Panga ja E. Rahvapanga nõukogu liige ja toiminud 1929 E. Ajakirjanikkude Liidu esimehena, 1936—38 Eesti-Soome-Ungari Liidu esimehena ja a-st 1936 Eesti-Rootsi Ühingu abiesimehena. Rahvusliku keskerakonna lõhenemisel J. Tõnisson'i valitsuse ajal 1933. a. oli K. koos J. Kuke ja L. Sepaga (vt. neid ka *(Suppl.)* uue erakonna „Uuendusliidu" asutajaid.

Isikl. saadud andmed. *T.*

KOROSTOVETS, Izmail Vladimirovitš, Eestimaa kuberner, kindralmajor, sünd. 1. VIII 1863 vkj., lõpetas paažidekorpuse, teenis a-st 1884 ihukaitseväes Preobraženski rügemendis. A-st 1903 toimis K. Kuramaa asekubernerina ja juunist 1907 kuni 1915. a. lõpuni Eestimaa kubernerina; ta nimetati 1916 senaatoriks. Hiljemini elas K. Moskvas ja viimased 12 eluaastat Poolas Poznanis, kus suri 19. III 1933 ukj. — Eestimaa kubernerina arvestas K. oluliselt rüütelkonna nõudeid ning töötas eestlaste rahvuslikkude püüete vastu, jälitades karmide vahenditega eesti ajakirjandust ja tehes takistusi eesti rahvuslikele ettevõtteile. K. toetas Tallinna linnavolikogus saksa elementi selle võitluses eesti-vene blokiga. Kui Maailmasõja ajal Balti aadel oma mõju Petrogradis kaotas ja seetõttu K-i jalgealune